

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Theoderici Regis Qvondam Ostrogothorum & Italiæ

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadii, 1544

VD16 C 4410

De Cavsa Iohannis Papæ I. & Illustrium Duorum uirorum Symmachi &
Boecij Cap. XIX.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004354-8

generis pondera, conjugalis affectus curam sibi præcipuam
iudicauit, Nō immerito, Quia in honore esse meretur, un-
de reparatio posteritatis acquiritur. Omne facinus autho-
res solos insequitur, error matris transit ad filios, & nouo in-
foelicitatis euentu sit dedecus. propriū scelus alienum. Ideo
enim iura uel diuina uel publica, nexum coniugij tanta cau-
tela præcipiunt custodiri, ut crimen sit magnū conscientia,
alienos affectus in reuerentiam non habere.

DE CAUSIS IOHANNIS

Papæ I. & Illustrum Duorum uirorum Sym-
machi & Boetij Cap. XIX.

Vicia The.

SVpra dictas laudes & uirtutes Reges Theoderici obscuro
sunt ac maculant nouissimi anni uitæ & regni eius duo
facinora, propter quæ sane ab omnibus fere historicis infamatur,
Tyrannidisq; & crudelitatis non accusatur modo sed
etiam uelut conuictus damnatur. Nempe quod Iohānem
Papam eius nominis primum, quem Constantinopolim ad
Iustinum Aug. miserat, reuersum Rauennæ detinuit, atq;
carceris squalore confecit & extinxit, Quodq; Clariss. uiros
Symmachū & Boetiū in exiliū actos Ticinitanē interfecit.

Nolim equidem hunc regem, qui Arrianus fuit, ab omni
crimine immunem asserere. Cuius uitā in hoc dumtaxat
descripsi, ut in Reipub. administratione Regibus atq; Prin-
cipibus nostri temporis in multis optime factis exemplo sit.
Verum tamen si æquus lector consideret, hunc uirum purū
hominem, non Deum fuisse, non mirabitur eum, saltem per
sectæ, qua à puero imbutus erat, errorem & per subrepti-
onem aut calumniam, aut etiam per falsæ suspicio-
nis argumenta, quædam egisse quæ homines Catho-
lici probare non possint, Certe nemo negare poterit,
hunc

hunc Regem multis annis & reuerentiam & honorem exhibuisse Romanis tum Pontificibus tum senatoribus.

Quod autem in Iohannem primum seuijt tandem, à Iustino Augusto data est, si non causa, certe occasio. Ita enim habetur in uetusto libro Pontificali, Iohannes, Natione Tuscanus, ex patre Constantio, sedit annos duos, menses IX. dies XVII. fuit autem à Consulatu Maximi, usq; ad consulatū Olybrij, temporibus Theoderici Regis & Iustini Augusti Christiani. Hic uocatus est à rege Theo. Rauennam, quem ipse Rex rogans, misit in Constantinopolim cum legatione ad Iustinum Imp. Orthodoxum. Eodem quippe tempore, Imperator uir religiosissimus, summo amore religionis Christianæ, uoluit Hæreticos extricare. Nam summo seruore religionis Christianitatis hoc consilio usus est, ut Ecclesias Arianorum Catholicas consecraret. Pro hac causa Rex Theo. Hæreticus, hoc audiens, exarsit in iram, & totam Italiã uoluit gladio extinguere. Eodem tēpore Iohānes Papa, ægrotus egressus cū fletu ambulauit, pergens ad urbem Constantinopolim, & senatores cum eo, scilicet, Theodorus, Imperatoris & Agapitus Exconsules, & alius Agapitus Patritius. Accipientes hoc in mandatis legationum ab ipso Rege, ut redderentur Ecclesiæ Hæreticis in partibus Orientis. Quod si non, omnem Italiam gladio perderet.

Qui cum ambulassent cum Iohanne Papa, occurrerunt B. Iohanni PP. à Militario XII. omnis ciuitas cum cæreis & crucibus, in honorem beatorum Apostolorum Petri & Pauli. Quia ueteres Græcorū hoc testificabantur dicentes. A tempore Constantini & à B. Syluestro sedis Apostolicæ Episcopo, usq; ad Iustini tempora, non meruisse partes Græciarum Vicarium B. Petri Apostoli suscepisse cū gaudio & gloria. Tunc Iustinus Augustus, dans honorem Deo humiliauit se pronus in terram, & adorauit beatissimū Iohāne

Nn iij PP. Eodem

Historia de Iohanne Papa I.

et colligitur
et colligitur
et colligitur

Honores Iohāni PP. Constanti nopoli exhibiti.

PP. Eodem tempore B. Iohannes PP. cum senatoribus suis
prescriptis, cum grandi fletu rogauerunt Iustinum Aug. ut lega-
tio acceptabilis esset in conspectu eius. Qui Iohannes PP.
& senatores, uiri religiosi, omnia meruerunt, & liberata est
Italia à Theoderico rege Hæretico. Iustinus autē Imp. gau-
dio repletus est, quia meruit suis temporibus Vicariū B. Pe-
tri Apostoli uidere in regno suo. De cuius manibus cum glori-
a coronatus est. Hæc ibi.

**Epistola Io-
hannis PP.
ad Italiae
Episcopos.**

Iohannes autem PP. domum reuersus ex legatione, ad
Italiae Episcopos dedit Epistolam in hæc uerba, Iohannes
Episcopus omnibus per prouincias Italiae constitutis Episco-
pis in domino salutem. Sæpissime multo iam experimento
didici, sanctū pietatis uestræ studiū circa religionē Christi-
anā, gloriosis crescere & dilatari augmentis. Et fides recta,
quæ non solum me, sed omnes Domini sacerdotes consolatur
& roborat, uestris in mentibus & operibus per sacerdotale
agnoscitur opus, & dilatatur. Quapropter fratres hortor
uos & moneo, contra Arrianam perfidiam, quæ olim nō se-
mel sed sæpe damnata est. Et modo in quibusdā reuiuiscit,
Armarī gladio Spiritus sancti, ut eam ita adminiculante di-
uina gratia, opprimere & extirpare ualeamus, ut nec radix
eius in posterum inueniatur. Ecclesias uero Arrianorū, ubi
cūq; inueneritis Catholicas eas diuinis precibus & operibus
absq; ulla mora consecrate. Quia & nos, quādo suimus Con-
stantinopoli, tam pro religione Catholica, quam & pro Re-
gis Theo. causa negotij, suadente atq; hortante Arrianosq;
extirpate Pijssimo atq; Christianissimo Iustino Orthodoxo
Imperatore, Quascunq; illis in partibus eorum Ecclesias res-
perire potuimus, Catholicas eas domino opem ferente con-
secrauimus. Et quamq; prædictus Theo. Rex eorum peste
tactus intrinsecus, & obuolutus extrinsecus nos & omnem
regionem nostram perdere, & gladio & igne consumere
minetur.

minetur, Nolite tamen propterea deficere, & uiriliter in agro dominico elaborare studete, & iuxta ueritatis uocem Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem nō possunt occidere, sed potius eum timete, qui potest animā & corpus mittere in gehennam. Hæc ibi.

Quod si uere ab hoc Pontifice sic edita fuit ista Epistola, non mirabor equidem, iratum ei fuisse regem Theodericū, tum quod contra legationis causam et mandatū, in partibus Orientis Ecclesias Arrianis eripuerat, & Catholicas confecrando fecerat. Tum quod in publico scripto ausus fuerit eum regē crimine hæresis infamare, & audacter dicere, quod Arrianorum peste esset tactus intrinsecus & obuolutus extrinsecus; Cum ille putaret, Arrii fidē esse uerissimā Christi & sanctorum patrum, qui ante Arrium suere, per totū Orbem fidem rectam & Catholicam, ea opinione à puero usque imbutus.

Neque tamen alia in illum atrocitate pœnarum animaduertisse dicitur, nisi quod ipsum una cum alijs legationis illius socijs carceri mancipauit, in quo extinctus sit pedore squalore & inedia, ut refert Sabellicus. Paulus autem Diaconus ait sic. Theodericus ductus malicia, quod Pontificem Iustinus Catholicæ pietatis defensor honorifice suscepisset, eum simul cum socijs, carceris afflictione peremit. Sed hanc eius inmanissimam crudelitatem mox animaduertio diuina secuta est. Nam Nonagesimo Octauo, post hoc facinus die, subita morte defunctus est. Cuius animam solitarius quidam apud Liparam Insulam, uir magnæ uirtutis aspexit, inter Iohannē Papam & Symmachum Patritium deduci & in Vulcani ollam, quæ ei loco proxima erat, demergi.

Hæc ille Diaconus, quæ ex S. Gregorij Dialogis desumpsisse uidetur. Vbi recitat sanctus pater, ex ore Iuliani, secundum defensoris Ro. Ecclesiæ, quod Theoderici regis temporibus pater

Causa fræ
Theoderici
contra Ios
hannē PP.

Verba
Pauli Diacon.

Gregori in
Dialogis
lib. 4. c. 30.

pater

pater loceri eius, in Sicilia exactionem Canonis egerat, atq;
iam ad Italiam rediebat, cuius nauis appulsa est ad Insulam
quæ Liparis appellatur. Et quia illic uir quidam solitarius
magnæ uirtutis habitabat, Dum nauis armamenta
repararent, uisum est prædicto patri loceri eius ad eundem
uirum Dei pergere, seq; eius orationibus cõmendare. Quos
uir Domini cū uidisset, eis inter alia colloquens dixit, Scia
tis, quia Rex Theodericus mortuus est? Cui illi protinus res
sponderunt. Absit, nos eum uiuentē dimisimus, & nihil tale
ad nos de eo nunc usq; perlatum est. Quibus Dei famulus
addidit dicens, etiã mortuus est. Nã hesternò die hora No
na inter Iohannē Papam & Symmachum Patriciũ, discin
ctus atq; discalciatus & uinctis manibus deductus, in hanc
uicinã Vulcani ollam iactatus est, quod illi audietes, sollici
te conscripserunt diem, atq; in Italiam reuersi, eo die Theode
ricum regem inuenerunt fuisse mortuũ, quo eius exitus atq;
supplicium Dei famulo fuerat ostensum. Et quia Iohãnem
Papam affligendo in custodia occidit, Symmachum quoq;
Patritium ferro trucidauit, ab illis in ignem mitti apparuit,
quos in hac uita iniuste iudicauit.

Anima
Theo. regis
æternaliter
damnata.

Hæc Gregorius, Quæ profecto neq; ab ipso, neq; etiam à
Iuliano Defensore, ne à Solitario quidem conficta credides
rim, neq; negauerim, sanctos illos homines à rege Theoderi
co iniuste interemptos fuisse. Neq; miror, si anima huius res
gis sit protinus ab exitu huius uitæ in Infernum detrusa, etiã
si nihil mali in prædictos uiros perpetrasset, sufficiebat enim
una illa Hæreticæ labe causa ad æternam eius damnationē,
iuxta illud Symboli B. Athanasij. Quicũq; uult saluus esse,
ante omnia opus est ut teneat Catholicam fidem, quam nisi
quisq; integrã inuolatamq; seruauerit, absq; dubio in æternũ
peribit. Nihil igitur prodesse poterant huic Regi, qui extra
Ecclesiæ fidem & unitatē in Arriana uixit hæresi, ad æternæ
salutis

salutis consecutionem tam præclaræ in uita & moribus uirtutes, et adeo pulchra ac salutaria. In Reipub. administratione tum facti rû exemplatum legum et iustitiæ constituta, quia extra Ecclesiam & fidem Catholicâ nulla potest reperiri uera uirtus. Omnium enim uirtutum forma & uita Charitas est, sine qua nihil ad salutem prodesse potest, non fides, non prophetia, non eleemosyna, ne martyriû quidem, sicut apertissime docent Paulus Apostolus & Cyprianus Martyr, ac Pontifex.

Quantum uero ad Boetiû & Symmachi, uirorum Consularium et Patritiorum, causam attinet, crediderim equidẽ, eos à rege Theoderico non absq; magna ratione in exilium actos fuisse, quorum opera tam honorifice persæpe usus fuerat, et quos tantis euexerat honoribus, ut inter senatores uix ulli essent illis uel honoratioribus uel autoritate maioribus. Extant sane aliquot Regis illius ad eos Epistolæ, in quibus ita magnifice prædicantur, ut uix ulla alia supersint scripta, in quibus uel amplior uel solidior laus eorum exprimitur.

Etenim ad Boetiû scribens, inter cætera sic ait. Domestici ^{Verba} partis Equitum & Peditum, qui nostræ Aulae uidentur ^{Theo. ad} giter excubare, quod ex magnis fieri doloribus solet, aduna ^{Boetium.} ta nobis supplicatione cõquesti, ab illo Arcario Præfectorû, pro emolumentis solennibus, nec integri ponderis solidos percipere, & in numero grauiâ se dispendia sustinere. Quas propter prudẽtia uestra, lectionibus erudita dogmaticis, sceleratam falsitatem à consortio ueritatis eñciat, ne cui sit appetibile, aliquid de illa integritate subducere. Et in alia rursus ad eundem bene longa Epistola, sic exorsus est.

Spernenda nõ sunt, quæ à uicinis Regibus præsumptio- nis gratia postulantur, dum plarumq; res paruæ, plus præ- ualent præstare quam magnæ possunt obtinere diuitiæ. Fre- quenter enim quod arma explere nequeunt, oblectamina

Oo suauitatis

Horologiū.

suauitatis imponunt. Sit ergo pro Repub. & cum ludere uis demur. Nam ideo uoluptuosa quærimus, ut per ipsa seria cōpleamus, Burgundionū itaq; dominus à nobis magnopere postulauit, ut horologiū, quod aquis sub modulo fluentibus temperatur, & quod Solis immensi cōprehensa illuminatio ne distinguitur, cum Magistris rerum ei transmittere deberemus, Quatenus impetratis delectationibus perfruendo, quod nobis est quotidianum, illis uideatur esse miraculum. Merito siquidem respicere cupiunt, quod Legatorum suorū relationibus obstupescunt. Hoc te multa eruditione saginatum, ita nosse didicimus, ut artes quas exercent uulgariter nescientes, in ipso disciplinarum fonte potaueris.

Magna
Boetij laus
ab eruditio
etc.

Sic enim Atheniēsiū scholas longe positus introisti, sic palliatorum choris miscuisti togam, ut Græcorum dogmata doctrinā feceris esse Romanam. Didicisti enim qua profunditate cum suis partibus speculatiua cogitetur, Quare ratione Actiua cū sua diuisione discatur, deducens ad Romuleos senatores quicquid Cecropidæ Mūdo fecerāt singulare. Translationibus enim tuis Pythagoras Musicus, Ptolemæus Astronomus leguntur Italiæ. Nicomachus Arithmeticus, Geometricus Euclides audiuntur Ausonijs, Plato Theologus, Aristoteles Logicus, Quirinali uoce disceptāt, Mechanicum etiam Archimedem Latialem Siculis reddidisti, & quascunq; disciplinas uel artes fecunda Græcia per singulos uiros edidit, te uno auctore patrio sermone Roma suscepit. Quos tanta uerborum luculentia reddidisti claros, tanta linguæ proprietate cōspicuos, ut potuissent & illi opus tuum præferre, si utrumq; didicissent. Tu artem prædictam, ex disciplinis nobilibus natam, per Quadrifarias Mathesis ianuas introisti. Tu illā in Naturæ penetralibus confidentē, auctorum libris inuitantibus, cordis lumine cognouisti, cui ardua nosse usus, monstrare propositū est, molitur ostendere quod

quod obstupescant homines euenisse, mireq; modo naturis conuersis, facti detrahit tidem, Cum ostendet ex oculis uisionem. Facit aquas ex imo surgentes præcipites cadere, ignem pöderibus currere, organa extraneis uocibus insonare, & peregrinis flatibus calamos complet, ut iniuncta possint arte cantare.

Est rursus alia bene proluxa ad eundem Boetium, Regis Theoderici Epistola. In qua sic habet exordium. Cum Rex Francorū, conuiuij nostri fama pellectus, à nobis Cytharodes dum magnis precibus expetisset, solatatione cōplendum esse promissimus, quod te eruditionis Musicæ peritum esse noueramus. Adiacet enim nobis doctum eligere, qui disciplinam ipsam in arduo collocatā, potuistis attingere. Quid enim illa præstantius, quæ cæli machinam sonora dulcedine modulatur, & naturæ convenientiam, ubiq; dispersam, uirtutis suæ gratia comprehendit. Hæc Rex ad Boetium.

Ad Symmachum quoq; scripsit, sed alijs de causis & rebus, in quibus eius uirtutū & industriam cōmendat. Etenim contra eum, qui patrem suum impie pulsauerat, multa de pietate referens, circa finē sic prosequitur cōmissionem. Quid ergo homines facere debebunt, quando & hanc pietatē auib. in esse cognoscunt? Romulum itaq; qui facti sui acerbitate pollurus, nomen foedat Romanum, ad uestrum facite uentis re iudicium. Et si eum patri suo Martino manus iniecisse cōstituerit, protinus legitimā sentiat ultionem. Quia ideo eligimus mores uestros, quia crudelibus parcere nō potestis, quādo genus pietatis est, in illos distringere, qui contra naturæ ordinē sceleratis se docentur actionibus miscuisse. Hæc ibi.

In alia uero ad eundem Symmachū Epistola sic scripsit. Cū priuatis fabricis ita studueris, ut in laribus proprijs quædam moenia fecisse uidearis, dignum est, ut Romam, quam domum pulchritudine decorasti, in suis miraculis continere

Oo ij noscaris.

Tertia Theoderici
Epistola ad
Boetium.

Verba
Theodo. ad
Symmachū.

Laus Symmachii ab ingeniosis fabricis.

noscaris. Fundatur egregius fabricarum, earumque comptor
eximius. Quia utrumque de prudentia uenit, & apte disponere,
& extantia competenter ornare. Notum est enim quanta laus
de in suburbanis suis Romam traxeris, ut quem illas fabricas
intrare contigerit, aspectum suum extra urbem esse non sen-
tiant, nisi cum se et agrorum amoenitatibus interesse cognoscat.
Antiquorum diligentissimus imitator, modernorum nobis-
simum institutor, Mores tuos fabricae loquuntur. Quia ne-
mo in illis diligens agnoscitur, nisi qui & in suis sensibus or-
natissimus inuenitur. Et ideo Theatri fabricam, magna se mo-
le soluentem, consilio uestro credimus esse roborandam, ut
quod ab authoribus uestris in ornatu patriae constat esse con-
cessum, non uideatur sub melioribus posteris imminutum.
Et post multa, in fine expensas (inquit) uobis de nostro cu-
biculo curauimus destinare, ut & uobis acquiratur tam boni
operis fama, & nostris temporibus uideatur Antiquitas des-
centius innouata. Haec ad Symmachum Rex Theo. Quis
ergo credat, hunc Regem, tam studiosum senatus, Reipub.
amantem, absque magna ratione aut causa, istos duos senato-
res, tam nobiles ac illustres, Reipub. tam utiles ac necessarios,
a deo charos sibi eiusque regno & nomini honorificos, uel rele-
gasse uel de medio tandem tulisse? Historici nostri Catholici,
odij in Arrianos zelo accensi, ipsum quidem factum acerba
uerborum exaggeratione detestantur, sed causam leuiter per-
stringunt, ac uix bene attingunt, facile tamen crediderim, Ca-
tholicae religionis assertionem, praebuisse & ipsis odium in re-
gem Arrianum, & regi suspicionem aduersus eos, tanquam
nouarum rerum cupidos, quod maluerint Romam & Italiae
Imperio restitui, & Orthodoxo tradi Imperatori, Augusti
nomen habenti, quam perpetuo sub Arrianorum dominatione
premi. Siue igitur uere id intenderint, pii & generosi uiri
illi, siue falsa delatione in suspicionem uenerint, haec potissimum
crediderim

Religio di-
uersa odium
parit.

crediderim fuisse causam, quod Ticinum legati fuerunt ac demum, post reditum Iohannis Papæ, qui tam aperte contra Arrianos egit & scripsit, eorumque extirpationem intendit, fuerint occisi, ne quid pro Iustino Aug. aduersus Ostrogothorum regnum moliri possint.

Sic enim ait Blondus, Iustinus Imperator hæresum radicibus per Orientem extirpandis intentus, eiecit omnes Arrianæ sectæ Episcopos, priuauitque commissis Ecclesijs sacerdotes. Tulit uero eam rem grauius Theodericus Italiae rex, ipsa Arrianorum labe, quam maiores sui sub ualente Imperatore imbiberant, inquinatus. Quamquam non magis molestam habuisse Arrianorum infectionem quam suspectam omnem boni Imperatoris noui uitam duxisse uidetur. Hinc optimos ciues Romanos Symmachum & Boetium suspectos habuit, eosque exacto Consulatus anno, deferentibus Opilione & Gaudentio factiosissimis ciuibus, Papiam relegauit, Quo in tempore Theodatum nepotem ex Narbonensi prouincia reuocans, Etruriam præfecit. Et ne Romani ciues ob Symmachi & Boetij relegationem, de solita benignitate diffiderent, rex Senatui permisit, unum ex gente Patritia mitterent Theodatum in Narbonensi prouincia successorem. Hæc Blondus.

Otto autem Episcopus olim Frisingensis, etsi Theodericus cum maxime criminatur Tyrannidis, causam tamen relegationis hæc exprimit uerbis. Cernens hoc clarissimus uir, consularis ordinis Anitus M. Boetius, ac rationis intuitu animaduertens, dum Tyrannidi eius obuiare molitur, ab eo in exilium trusus, Papiæ in carcere ponitur, ubi de contemptu Mundi Philosophicum ualde utile scripsit opus.

Quod igitur non absque omni suspicionis causa relegati fuerint, atque etiam tandem occisi, Clarissimi illi uiri, argumentum est, quod neque ulla extant eorum scripta, in quibus de Theoderici regis Tyrannide fuerint conquesti, neque ulla pro ipsis

Quo in reperitur suspectos.

Verba
Blondus!

Otto Frisingensis
gen. lib. 5.
c. 1.

Boetium &
Symmachum
fuisse Theoderico suspectos.

reperitur uel querela uel intercessio senatus ad Regem, neque post obitum Theoderici ulla Romæ exorta sit aduersus regni eius successores rebellio. Quod utique facile potuisset fieri, si propter occisos Symmachum & Boetium rex fuisset uel senatui uel populo Ro. exosus. Quandoquidem Hæredes et regni successores post se reliquit duas per sese imbelles personas, Amalasiuntam filiã et Athalaricum nepotem puerũ, uix bene Octo ætatis annos habentẽ. Quibus tamen nemo profusus repugnauit. Id quod facile cognoscitur ex ea Epistola, quam nouus post obitum Theoderici Rex ad senatũ dedit. Sic enim ait.

Epistola
Athalarici
nouo Regis
ad senatũ.

Plenissimũ gaudium constat esse P. C. cognoscere Dominantis exortum. Vt qui creditur uniuersos posse protegere, audiatur ad regni culmina peruenisse, Quem non protulit cõmota seditio, non bella feruentia pepererunt, non Reipub. damna lucrata sunt, Sed sic factus est per quietẽ, quẽ admodum uenire docuit ciuilitatis authorem. Magnũ profecto fidelitatis genus, obtinere sine contentionibus principatum, & in illa Repub. adolescentem Dominum fieri, ubi multos constat maturis moribus inueniri. Non enim potest cuilibet ætati deesse consilium, ubi tot parentes publicos constat inuentos, Prælata est ergo spes nostra cunctõrum meritis, & certius fuit de nobis credi, quam quod de alijs potuit approbari. Nõ iniuria, quoniam quæuis claritas generis Amalæ cedit. Et sicut qui ex uobis nascitur, origo senatoria nuncupatur. Ita qui ex hac familia progreditur, regno dignissimus approbatur.

Theoderici
in extre
mis Regem
constituit
nepotulum
suũ ad huc
pauerum.

Probata sunt præsentifaculo quæ loquimur. Nam cum Domini Aui nostri pro beneficiorum quãtitate, dulcissima nobis recordatio urgeretur extremis, Magnitudinem dominationis suæ tanta in nos celeritate transfudit, ut non tam regnum quam uestem crederes esse mutatam. Tot proceres,
manu

manu cōsilioq; gloriosi, nullū murmur (ut assolet) miscuerūt.
Sed ita cum magno gaudio secuti sunt principis sui iudicia,
ut uoluntatem ibi potius agnosceres confluisse diuinam.
Quapropter necessarium duximus, propicio Deo, de ortu
Regni nostri uos facere certiores. Quia dilatātū potius quā
mutatum uidetur imperium, cum transit ad posteros. Nam
quodāmodo ipse putatur uiuere, cuius uobis progenies cogit
noscitur imperare. Hæc habuerunt uestra uota, hæc illius
fuit indubitata sententiā, ut hæredem bonorum suorum res
linqueret, qui beneficia eius in uobis possit augere. Amore
principum cōstat inuentum, ut simulacris æneis fides seruas
retur imaginis, Quatenus uentura progenies auctorem uis
deret, qui sibi Rempub. multis beneficijs obligasset. Sed quā
to uerior est, qui uiuit in posteris, per quos plarūq; & forma
corporis redditur, & Vigor animi protelatur.

Hæc & id genus multa in suis Rescriptis nouellus Rex, in
laudē Aui sui, absq; odij aut inuidiæ metu, publice professus
est, et permansit laus Theoderici in Repub. Ro. immota, usq;
in finem Imperij Gothorum. Nam & Vitigis Rex, post in
terfectum Theodohadum regem, mox à sui electione, pro
misit publico Edicto, tale imperium suum, quale Gothos ha
bere deceret post inclytum Theodericum, qui ad regni curas
singulariter et pulcre cōpositus fuerat, ut merito unusquisq;
principum tantum præclarus intelligatur, quantum cōsilia
ipsius amare dignoscitur. Haftenus ex Cassiodoro dictū sit.

Reliqua de hoc rege, ex alijs duobus contemporaneis au
thoribus (quibus iustius quam posterioribus habeatur si
des) referētur, utpote ex Procopio & Sidonio. Etenim pro
copius de exitu Theoderici sic refert, Annos itaq; Theoderi
cus, cum septē & Triginta superuixisset, uitam finiuit. Qui
utiq; ut hostibus horribilis fuit, ita & subiectis immodicū sui
desyderium moriendo reliquit. Sed mortis illi hæc causa fuit
Symmchus,

Laus The.
usque ad
finem regni
Gothorum.

Verba pro
copij.

Alij 38. an-
nos regno
eius tribuit
Anni uero
uitæ longe
plures fue-
runt. Non
enim puer,
sed uir iam
erat, quādo
Italiæ reg-
num obi-
it.

Portentum
cognati The-
conspicuum.

Symmachus, & huius gener, Boetius, à suis maioribus gen-
tis nobilitatem adepti, inter Romanos & senatorios uiros
principes erant, & Consulatus utriq; dignitate perfuncti,
Philosophiæ supra cæteros & æquitati studuerant, multiq;
tam ciuium quam externorum inopiæ succurrendo, saluti
fuerunt. Hi postquā ad ingentem gloriam euasere, deterrimos
quosq; in sui inuidiā concitarunt. Nā his delatoribus Theo-
dericus Rex persuasus, Symmachum Boetiumq; res perinde
nouantes occidit, eorumq; bona omnia publicauit. Sed pau-
cis post diebus cognanti sibi, cum miræ magnitudinis piscis
ministri decoctū caput apposuissent, Symmachi nuper oc-
cisi caput illi est uisum, præfixis & extantibus inferiore in la-
bro dentibus, & torue intuentibus oculis, furibunde sibi &
acerbius comminari. Vnde monstri nouitate territus, mem-
brisq; præter modum tremebundus & rigens, in cubiculum
statim citato gressu secessit. Identidemq; iubendo, togarum
ut sibi uim magnam ingererent, lecto decubuit, et parumper
quieuit. Elpidio deinde Medico omnibus, quemadmodum
accidissent, diligentius explicatis, in Symmachum Boetiumq;
patratum per se scelus deflebat. Quo deniq; deplorato, ex ac-
cepta calamitate dolore ingenti affectus, haud lōge post mo-
ritur. Cum primū id iniustitiæ et ultimum in suos idcirco ex-
ercuisset exemplum, Quia non suo et pristino more diligen-
ter peruestigata causa, in tantos uiros animaduertat. Hæc
Procopius.

DE FORMA CORPORIS ET de moribus Theoderici regis ex Sidonio Cap. XX.

Lætiora uero refert de illo Sidonius in Epistola sua, cui-
us & supra facta est mentio. Nunc totam referam, & per
eam de